

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorum Dialogorum Libri
Quatuor, Quos Postremo Ipse Recognovit: Argumenta
Singulis Dialogis Praeposuit, Et Sententias Sublicit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Joas.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

144 DIALOG. SACRORUM

pereat hoc ad flagitia concors hominum genti Aph
Pergamus in oppidum: nondum peracta ulta perge
est. Superest totius mali fons Jezabel, quam ja Feri
videre videor de fenestra prospicientem. Acussi
etiam fucata est: mirum nū ut morti placeat ditus
Jez. Nunquid bene accedit Zambri, qui dominum vide
suum interfecit? Je. Ecquis iste a me est? Per
recte: vos ejus Eunuchi præcipitate eam. Per
fœminarum impurissima, & a meis equis con
culcare. Vat stru

SENTENTIA.

*Ex improviso jam hos, jam illos armat & ex
citat Deus in Principes impios. Aequum est enim
ut qui adversus Deum Dominum suum consurgit
(id quod faciunt omnes impii) adversus eum con
surgent alii.*

JOAS 2 Reg. 13.

ARGUMENTVM.

Joas Israelitarum Regi se ægrotum vi
senti prædictit Elisæus victorias, quas sit de
Syris reportaturus.

Ious Rex Israelitarum, Elisæus.

Heus pater patriæ, ceu columnen Israelitarum,
tu quidem nunc æger jaces? Non est eju
landi tempus! cape arcum & sagittas? I. En ce
pi, quorsum? E. Impone manum arcui. I. Feci.
E. Aperi fenestram obversam orienti. I. Aperui.
E. Jaculare. Hinc sic volo; collinasti. Ista est
salutaris nobis, mortifera Syris sagitta, quos tu in
Apha:

n genti Aphaco, Dei præsidio occasione occides. Sed
ista ulti perge porro, cape sagittas. I. Cepi : quid tum?
uam ja Feri terram. O factum male, si quinquies per-
m. Acuissiles, aut sexies, tum poteras Syros delere fun-
placeat ditus. Nunc eos ter tantum superabis, quoties
ominur videlicet terram pulsavisti.

SENTENTIA.

In Vate plus est præsidii, quam in exercitu.
Vatis mors est & Regi deploranda. Fata ab-
strusa sunt.

JONAS. Jonæ I.

ARGUMENTVM.

Vexati tempestate nautæ, invocatis fru-
stra diis, factaque jactura, Jovæ vatem ex-
citant, qui in navi dormiebat. Deinde
sorte jacta, ut eum sonem & tempestatis
causam esse deprehenderunt, jaciunt in
mare, ipsiusmet adnionitu. Ita pacatur
tempesta.

Naucleus, Nautæ, Jonas.

Proh jupiter, quanta sævit tempestas: quanti
undarum fluctus nostram navem undique ver-
berant! Dicas Neptunum & Æolum, omnesque
adeo deos in nostram conjuravisse pernicieim. Ne
sævi tantopere aquarum præpotens Neptune: ne
eos perde, qui se tuæ fidci mandaverunt. Tuque
o Æole, cui potestatem in ventos dedit Jupiter,
cohibe tam effrenatum eorum impetum. Naut. Diū
immortales, quid habetis in animo? huccine ve-
nisse

K

nisse

